

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Італьянскай Рэспублікі аб міжнародных пасажырскіх і грузавых аўтамабільных перавозках*

Уступіла ў сілу 25 лютага 2006 года

*Ратыфікавана Законам Рэспублікі Беларусь ад 10 студзеня 2005 г. «Аб ратыфікацыі Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Італьянскай Рэспублікі аб міжнародных пасажырскіх і грузавых аўтамабільных перавозках» (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2005 г., № 7, 2/1099).

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Італьянскай Рэспублікі, надалей – Дагаворныя Бакі, у мэтах садзейнічання ва ўзаемных інтарэсах развіццю пасажырскіх і грузавых перавозак паміж абедзвюма дзяржавамі аўтатранспартам, які накіроўваецца з пунктаў прызначэння на тэрыторыях адпаведных дзяржаў, а таксама транзітам праз іх тэрыторыі, пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Перавозчыкі дзяржавы аднаго Дагаворнага Боку маюць права ажыццяўляць пасажырскія і грузавыя перавозкі, як з пунктаў прызначэння на тэрыторыі, так і транзітам праз тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку аўтатранспартнымі сродкамі, зарэгістраванымі ў дзяржаве Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якой ажыццяўляе сваю дзейнасць перавозчык у адпаведнасці з правіламі, устаноўленымі гэтым Пагадненнем.

I. ПАСАЖЫРСКІЯ ПЕРАВОЗКІ

I.1. Галіна прымянення

Артыкул 2

У адпаведнасці з дзеючымі на тэрыторыях дзяржаў Дагаворных Бакоў заканадаўствамі аб уездзе і знаходжанні грамадзян гэтае Пагадненне прымяняецца да міжнародных пасажырскіх перавозак, якія выконваюцца паміж тэрыторыямі дзяржаў Дагаворных Бакоў, у тым ліку транзітам, аўтатранспартам, прызначаным для перавозкі пасажыраў і які мае больш за дзевяць месцаў, уключаючы месца вадзіцеля аўтобуса.

I.2. Рэгулярныя перавозкі паміж дзяржавамі Дагаворных Бакоў

Артыкул 3

1. У гэтым Пагадненні пад «рэгулярнымі перавозкамі» разумеюцца перавозкі пасажыраў аўтобусамі па вызначаным маршруту згодна з загадзя ўстаноўленымі і апублікаванымі раскладам і тарыфамі.

2. Пры гэтым дазваляюцца пасадка і высадка пасажыраў на канечных пунктах маршруту і ў другіх устаноўленых населеных пунктах.

3. У адпаведнасці з палажэннямі гэтага Пагаднення і нацыянальнымі заканадаўствамі дзяржаў Дагаворных Бакоў, якія рэгламентуюць рэгулярныя перавозкі пасажыраў, пры выкананні такіх перавозак і пры наяўнасці свабодных месцаў для сядзення вадзіцель абавязаны прыняць любога пасажыра, які знаходзіцца на ўстаноўленых прамежкавых і канечных пунктах маршруту.

Артыкул 4

Рэгулярныя перавозкі паміж дзяржавамі Дагаворных Бакоў арганізуюцца па ўзаемным узгадненні кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў, зазначанымі далей у артыкуле 25, і на падставе рашэнняў Змешанай камісіі, прадугледжанай артыкулам 26 гэтага Пагаднення.

Артыкул 5

1. Рэгулярныя перавозкі пасажыраў ажыццяўляюцца на падставе дазволу, які не падлягае перадачы перавозчыку, не зазначанаму ў дазеле.

2. Дазвол выдаецца на падставе ўзаемнасці кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў на частку маршруту, які праходзіць па тэрыторыях іх дзяржаў, калі не існуе другіх дамоўленасцей паміж гэтымі органамі.

3. Тэрмін дзеяння дазволу вызначаецца па ўзаемнай згодзе Змешанай камісіі.

4. Дазвол выдаецца на ажыццяўленне рэгулярных перавозак па вызначаным маршруту на падставе заяўкі, пададзенай транспартным прадпрыемствам кампетэнтнаму органу дзяржавы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якой знаходзіцца гэтае прадпрыемства.

5. У заяўцы павінны быць указаны маршрут, расклад на ўвесь год і тарыфы, якія вызначаны на падставе тарыфаў, узгодненых Змешанай камісіяй, а таксама другія неабходныя даныя, якія могуць патрабаваць кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў. Да заяўкі павінна прыкладацца схема маршруту, які прапанована з указаннем усіх прыпынкаў і адлегласці ў кіламетрах.

6. Кампетэнтны орган дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў перадае кампетэнтнаму органу дзяржавы другога Дагаворнага Боку прынятыя разам з усёй неабходнай дакументацыяй заяўкі.

7. Заяўкі належаць прыняццю кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў у парадку, устаноўленым Змешанай камісіяй.

8. На аўтатранспартным сродку, які выконвае рэгулярныя перавозкі пасажыраў, павінен быць арыгінал дазволу.

Артыкул 6

Перавозчыкі не могуць выконваць унутраныя перавозкі пасажыраў на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

I.3. Рэгулярныя транзітныя перавозкі

Артыкул 7

1. У гэтым Пагадненні пад «рэгулярнымі транзітнымі перавозкамі» разумеюцца перавозкі пасажыраў з тэрыторыі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў транзітам праз тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку ў трэцюю дзяржаву без права пасадкі і высадкі пасажыраў на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

2. Рэгулярныя транзітныя перавозкі ажыццяўляюцца на падставе дазволу, выдадзенага кампетэнтным органам дзяржавы Дагаворнага Боку, па тэрыторыі якой ажыццяўляюцца транзітныя перавозкі і якому перавозчык падаў заяўку праз кампетэнтны орган сваёй дзяржавы.

I.4. Нерэгулярныя перавозкі

Артыкул 8

У гэтым Пагадненні пад «нерэгулярнымі перавозкамі» разумеюцца перавозкі пасажыраў, якія ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з наступнымі ўмовамі:

1) перавозка адным і тым жа транспартным сродкам адных і тых жа пасажыраў па ўсім маршруту, які павінен пачынацца і заканчвацца на тэрыторыі дзяржавы рэгістрацыі транспартнага сродку (перавозка пры зачыненых дзвярах);

2) уезд транспартнага сродку з пасажырамі на тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку і вяртанне без пасажыраў у дзяржаву рэгістрацыі транспартнага сродку (вяртанне транспартнага сродку без пасажыраў);

3) парожнія рэйсы па тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку для перавозкі ў дзяржаву рэгістрацыі транспартнага сродку груп, якія сфарміраваны на падставе папярэдняга пагаднення паміж перавозчыкам і заказчыкам (уезд транспартнага сродку без пасажыраў).

Артыкул 9

1. Перавозкі, якія прадугледжаны ў падпунктах 1 і 2 артыкула 8 гэтага Пагаднення, у тым ліку і транзітныя, выконваюцца без дазволу.

2. У гэтых выпадках вадзіцель павінен мець у аўтобусе запоўнены фармуляр, які змяшчае пайменны спісак пасажыраў.

3. Тэхнічна няспраўны аўтобус можа быць заменены без дазволу другім аўтобусам на ўмовах, якія ўстаноўлены Змешанай камісіяй.

4. У выпадку, прадугледжаным у падпункце 3 артыкула 8 гэтага Пагаднення, кампетэнтны орган дзяржавы рэгістрацыі перавозчыка, які выконвае перавозку, павінен запатрабаваць дазвол у кампетэнтнага органа дзяржавы другога Дагаворнага Боку. Кампетэнтныя органы абменьваюцца гадавым кантынгентам бланкаў дазволу, устаноўленым Змешанай камісіяй, якая прадугледжана артыкулам 26 гэтага Пагаднення.

I.5. Іншыя аўтобусныя перавозкі

Артыкул 10

1. Для іншых аўтобусных перавозак, якія не прадугледжаны папярэднімі артыкуламі гэтага Пагаднення, неабходна ў кожным канкрэтным выпадку папярэдне атрымаць дазвол, які выдаецца кампетэнтным органам дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

2. Дазвол выдаецца перавозчыку на падставе заяўкі, якая пададзена ў адрас кампетэнтнага органа дзяржавы Дагаворнага Боку.

3. У заяўцы павінны ўказвацца пункт прызначэння, маршрут, мэта перавозкі, даныя аб транспартным сродку, што выкарыстоўваецца, і іншыя звесткі, якія могуць быць запытаны па ўзаемнай згодзе кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў.

4. Кампетэнтны орган дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў перадае прынятыя заяўкі кампетэнтнаму органу дзяржавы другога Дагаворнага Боку з прыкладаннем прадугледжанай дакументацыі.

5. Кампетэнтны орган дзяржавы другога Дагаворнага Боку павінен паведаміць аб прынятым рашэнні на працягу 30 дзён пасля атрымання заяўкі.

6. Пасля атрымання станоўчага рашэння кампетэнтны орган дзяржавы, дзе зарэгістравана транспартнае прадпрыемства, якое падало заяўку, выдае дазвол.

II. ГРУЗАВЫЯ ПЕРАВОЗКІ

Артыкул 11

1. Перавозчык, што зарэгістраваны ў дзяржаве аднаго з Дагаворных Бакоў, які ажыццяўляе перавозку грузаў паміж дзвюма дзяржавамі, а таксама транзітам праз іх тэрыторыі, павінен мець дазвол, які выдадзены кампетэнтным органам дзяржавы другога

Дагаворнага Боку за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных артыкулам 12 і рашэннямі Змешанай камісіі аб тым, што для гэтых перавозак дазвол не патрэбны.

Дазвол сапраўдны для паездкі туды і назад.

2. Пры ажыццяўленні грузавых перавозак уезд, перамяшчэнне і знаходжанне транспартнага сродку, а таксама вадзіцеляў на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку на ўзаемных умовах могуць быць пастаўлены пад асаблівыя ўмовы, кантроль і меры засцярогі ў той ступені, у якой гэта выклікана патрабаваннямі бяспекі дзяржавы.

3. У адпаведнасці з гэтым Пагадненнем пад «транзітнымі перавозкамі» разумеюцца перавозкі, якія ажыццяўляюцца праз тэрыторыю дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў і маюць пункт прызначэння ў трэцяй дзяржаве, пры гэтым у дзяржаве, праз тэрыторыю якой ажыццяўляецца транзіт, не праводзіцца пагрузка або разгрузка груза.

Артыкул 12

1. Для ніжэйпералічаных перавозак грузаў не патрабуецца дазвол, які прадугледжаны артыкулам 11, калі іншае не абумоўлена дзеючымі нормаў, якія рэгулююць увоз (вывоз) у (з) дзяржавы Дагаворных Бакоў, а таксама правоз транзітам па іх тэрыторыях названых грузаў, для якіх патрабуецца спецыяльны дазвол іншых кампетэнтных органаў:

- 1) пахавальныя перавозкі;
- 2) перавозкі матэрыялаў, прызначаных для выстаў;
- 3) нерэгулярныя перавозкі грузаў у аэрапорт або з аэрапорта ў выпадку змянення ўмоў палёту;
- 4) перавозкі багажу прычэпамі, пасчаплянымі з транспартнымі сродкамі, прызначанымі для перавозкі пасажыраў, а таксама перавозкі багажу пры дапамозе транспартнага сродку любога тыпу, які рухаецца ў напрамку аэрапортаў або з іх;
- 5) паштовыя перавозкі;
- 6) перавозкі грузаў, неабходных для аказання экстраннай медыцынскай дапамогі, асабліва падчас стихійных бедстваў;
- 7) перавозкі каштоўных грузаў (напрыклад, каштоўных металаў), якія ажыццяўляюцца спецыяльнымі транспартнымі сродкамі і якія суправаджаюцца паліцыяй або іншымі органамі аховы;
- 8) перавозкі запчастак для сродкаў марскіх або паветраных зносін;
- 9) перамяшчэнне парожняга транспартнага сродку, які прызначаны для перавозкі груза замест транспартнага сродку, які выйшаў са строю на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, а таксама вяртанне ў парожнім стане адрамантаванага транспартнага сродку. Перавозка грузаў транспартным сродкам, які замяніў няспраўны транспартны сродак, ажыццяўляецца па дазволу, выдадзеным на перамяшчэнне транспартнага сродку, які выйшаў са строю;
- 10) перавозкі пчолаў і малькоў рыб.

2. Пералік перавозак, названых у гэтым артыкуле, якія ажыццяўляюцца без дазволаў, можа быць зменены Змешанай камісіяй.

Артыкул 13

1. Дазвол не можа быць перададзены другому перавозчыку і дае права выконваць перавозкі адзіночным аўта транспартным сродкам або камбінацыяй транспартных сродкаў (грузавік без прычэпа, аўтапоезд, цягач з паўпрычэпам) на працягу тэрміну дзеяння, зазначанага ў дазволе, але які не можа быць больш за адзін год.

2. У выпадку камбінацыі транспартных сродкаў дапускаецца выкарыстанне прычэпа або паўпрычэпа, які зарэгістраваны на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

Артыкул 14

1. Перавозчыку забараняецца рабіць на транспартны сродак пагрузку грузаў на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, прызначаных для разгрузкі на тэрыторыі гэтай жа дзяржавы.

2. Таксама перавозчыку, які зарэгістраваны на тэрыторыі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў, забараняецца ажыццяўляць перавозку грузаў паміж тэрыторыяй дзяржавы другога Дагаворнага Боку і трэцяй дзяржавай і наадварот, за выключэннем тых выпадкаў, калі Змешанай камісіяй было прынята іншае рашэнне, якім для гэтага ўстанаўліваецца адпаведны кантынгент дазваляў, а таксама пры наяўнасці адпаведнага дазволу трэцяй дзяржавы, калі гэта неабходна.

ІІІ. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 15

1. Тэхнічныя і прафесійныя рэсурсы транспартнага прадпрыемства, прыдатнасць транспартных сродкаў, змест дакументаў на перамышчэнне транспартных сродкаў, допуск вадзіцеляў да кіравання транспартным сродкам, велічыня страхавога пакрыцця і максімальныя велічыні пакрыцця рызыкі грамадзянскай адказнасці ў адносінах да трэціх асобаў і пасажыраў, якія перавоззяцца, устанаўліваюцца кампетэнтнымі органамі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам дзяржавы рэгістрацыі транспартнага сродку.

2. Умовы страхавога поліса ў любым выпадку павінны адпавядаць палажэнням заканадаўства, што дзейнічае ў дзяржаве, на тэрыторыі якой ажыццяўляюцца перавозкі.

Артыкул 16

Правілы продажу білетаў, запаўненне неабходных дакументаў пры перавозцы пасажыраў і грузаў, форма рээстраў і метады збору статыстычных даных для ўзаемнага абмену паміж кампетэнтнымі органамі абедзвюх дзяржаў устанаўліваюцца па ўзгадненню паміж адпаведнымі органамі дзяржаў абодвух Дагаворных Бакоў.

Артыкул 17

1. Вадзіцелі транспартных сродкаў і абслуговы персанал у адпаведнасці з гэтым Пагадненнем абавязаны выконваць нормы і правілы дарожнага руху, якія дзейнічаюць на тэрыторыі дзяржавы таго Дагаворнага Боку, дзе ажыццяўляюцца перавозкі.

2. У выпадку парушэння вышэйадзначаных нормаў надыходзіць адказнасць персаналу перад кампетэнтнымі органамі дзяржавы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якой гэтыя парушэнні мелі месца.

Артыкул 18

1. Перавозчыкі дзяржавы абодвух Дагаворных Бакоў павінны выконваць нормы і правілы абмену валюты і фіскальныя нормы, якія дзейнічаюць на тэрыторыі дзяржавы Дагаворнага Боку, дзе ажыццяўляецца перавозка.

2. Змешаная камісія можа прапанаваць ільготы фіскальнага характару, калі яны не супярэчаць заканадаўству абедзвюх дзяржаў.

Артыкул 19

1. Кожны Дагаворны Бок выдае дазвол на часовы ўезд на тэрыторыю яго дзяржавы транспартных сродкаў, якія зарэгістраваны на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, не абкладаючы мытнымі пошлінамі і пры ўмове, што яны пасля сканчэння тэрміну знаходжання вяртаюцца на тэрыторыю сваёй дзяржавы.

2. Дагаворныя Бакі могуць патрабаваць, каб гэтыя транспартныя сродкі былі пастаўлены пад неабходныя мытныя фармальнасці, якія звязаны з часовым знаходжаннем на тэрыторыі дзяржавы адпаведнага Дагаворнага Боку.

Артыкул 20

1. Вадзіцелі і другія члены экіпажа могуць часова ўвозіць без аплаты мытных пошлін асабістыя рэчы ў колькасці, неабходнай на працягу тэрміну іх знаходжання на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, пры ўмове, што яны не будуць перададзены другім асобам.

2. У адпаведнасці з мытнымі правіламі, якія дзейнічаюць на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, ад абкладання ўвазнымі мытнымі пошлінамі вызваляюцца прадукты харчавання і невялікія колькасці тютуню, цыгар і цыгарэтаў, якія прызначаны для асабістага ўжывання.

Артыкул 21

Вызваляюцца ад абкладання ўвазнымі мытнымі пошлінамі змазачныя матэрыялы, а таксама паліва, якое знаходзіцца ў звычайных баках транспартных сродкаў, што часова знаходзяцца на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, пры гэтым пад звычайным бакам разумеецца ёмістасць, прадугледжаная канструкцыяй гэтага транспартнага сродку і тэхналагічна злучаная з сістэмай сілкавання рухавіка.

Артыкул 22

1. Запчасткі, неабходныя для рамонту транспартнага сродку, які часова знаходзіцца на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку і выконвае адну з перавозак, прадугледжаных гэтым Пагадненнем, не падлягаюць абкладанню ўвазнымі мытнымі пошлінамі пры выкананні парадку мытнага афармлення, якое прадугледжана заканадаўствамі дзяржаў абодвух Дагаворных Бакоў.

2. Запчасткі да транспартных сродкаў, якія заменены і не вывозяцца назад, належаць абкладанню ўвазнымі мытнымі пошлінамі, за выключэннем тых выпадкаў, калі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам дзяржавы, у якую яны былі ўвезены, вышэйназваныя запчасткі былі бязвыплатна перададзены гэтай дзяржаве або былі знішчаны за кошт зацікаўленага боку пад кантролем мытных органаў.

Артыкул 23

1. Выстаўленне рахункаў і аплата за транспартнае абслугоўванне, якое ажыццяўляецца ў адпаведнасці з гэтым Пагадненнем, павінны праводзіцца ў свабодна канверсоўнай валюце па абменным курсу рынку, які існуе на момант ажыццяўлення аплаты.

2. Грашовыя пераводы ажыццяўляюцца без абмежаванняў і затрымак пасля выканання ўсіх падатковых абавязацельстваў.

3. У выпадку заключэння пагаднення аб ажыццяўленні плацяжоў паміж Дагаворнымі Бакамі, вышэйпаказаныя плацяжы ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з палажэннямі гэтага апошняга Пагаднення.

Артыкул 24

Нараўне з санкцыямі, якія прыменены дзяржавай, на тэрыторыі якой было выяўлена парушэнне, у выпадку парушэння палажэнняў гэтага Пагаднення, што было дапушчана на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, кампетэнтныя органы дзяржавы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якой быў зарэгістраваны транспартны сродак, павінны па

паведамленню кампетэнтных органаў дзяржавы другога Дагаворнага Боку прымяніць наступныя санкцыі:

- 1) папярэдзіць перавозчыка;
- 2) строга папярэдзіць перавозчыка, што ў выпадку паўтарэння парушэння будуць прыменены санкцыі ў адпаведнасці з падпунктамі 3 і 4 гэтага артыкула;
- 3) часова прыпыніць дзеянне дазволу на ажыццяўленне грузавых або пасажырскіх перавозак на тэрыторыю дзяржавы, дзе было дапушчана парушэнне;
- 4) забараніць выкананне грузавых альбо пасажырскіх перавозак у дзяржаве, у якой было дапушчана парушэнне.

Артыкул 25

1. Усе пытанні, якія тычацца прымянення палажэнняў гэтага Пагаднення, будуць вырашацца шляхам двухбаковых кансультацый і перагавораў паміж кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў.

2. Кампетэнтнымі органамі дзяржаў Дагаворных Бакоў, на якія ўскладзена выкананне гэтага Пагаднення, з'яўляюцца:

- з боку Урада Рэспублікі Беларусь – Міністэрства транспарту і камунікацый;
- з боку Урада Італьянскай Рэспублікі – Міністэрства інфраструктуры і транспарту.

Артыкул 26

1. У мэтах забеспячэння выканання гэтага Пагаднення, а таксама для вырашэння бягучых пытанняў ствараецца Змешаная камісія, у склад якой уваходзяць прадстаўнікі кампетэнтных органаў дзяржаў Дагаворных Бакоў. У асноўныя задачы Змешанай камісіі ўваходзіць:

1) фарміраванне погляду аб рэгулярных пасажырскіх перавозках, выпрацоўка ў выпадку неабходнасці ўзаемапрымальных спосабаў ажыццяўлення абслугоўвання з улікам інтарэсаў абодвух Дагаворных Бакоў;

2) устанаўленне па ўзаемнай згодзе кантынгенту дазволаў на ажыццяўленне пасажырскіх і грузавых перавозак, якія прадугледжаны ў артыкулах 8, 9, 11 і 14, або вызваленне ад неабходнасці атрымання дазволу на двухбаковыя альбо транзітныя перавозкі;

3) падрыхтоўка ўзораў (фармуляраў) дазволаў, прадугледжаных артыкуламі 5, 8–11, і ўстанаўленне парадку іх выдачы;

4) рашэнне праблем і пытанняў, якія ўзнікаюць у ходзе выканання гэтага Пагаднення;

5) прыняцце мер, якія садзейнічаюць і спрыяюць развіццю аўтамабільных перавозак паміж дзвюма дзяржавамі;

6) вывучэнне магчымасці ўзгаднення з кампетэнтнымі органамі дадання ільгот фіскальнага характару, якія заснаваны на прынцыпах узаемнасці, пры ўмове, што іх даданне не забаронена дзеючым заканадаўствам дзяржаў абодвух Дагаворных Бакоў.

2. Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў вызначаюць прадстаўнікоў, якія прымуць удзел у рабоце Змешанай камісіі па чарзе на тэрыторыі абедзвюх дзяржаў па запытанню кампетэнтных органаў аднаго з Дагаворных Бакоў.

Артыкул 27

Ва ўсіх выпадках, якія не абумоўлены гэтым Пагадненнем або міжнароднымі канвенцыямі, да якіх далучыліся Дагаворныя Бакі, прымяняюцца нацыянальныя заканадаўствы дзяржаў Дагаворных Бакоў.

Артыкул 28

1. Вадзіцелі і персанал, якія ажыццяўляюць пасажырскія і грузавыя перавозкі, у адпаведнасці з гэтым Пагадненнем абавязаны выконваць заканадаўчыя, нарматыўныя і адміністрацыйныя акты, якія дзейнічаюць у дзяржаве Дагаворнага Боку, дзе ажыццяўляюцца перавозкі і, у прыватнасці, парадак, што рэгулюе ўезд і знаходжанне на адпаведнай тэрыторыі.

2. Дагаворныя Бакі пакідаюць за сабой права па ўзаемным узгадненні ў выпадку неабходнасці абмяжоўваць свабоду перамяшчэння транспартных сродкаў у тых выпадках, калі гэта патрэбна, у прыватнасці, ва ўмовах дзяржаўнай бяспекі, што можа выражацца таксама ў рэгламентаванні перамяшчэння грузаў.

IV. ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 29

1. Гэтае Пагадненне ўступае ў сілу праз 30 дзён пасля атрымання па дыпламатычных каналах апошняга пісьмовага паведамлення аб выкананні Дагаворнымі Бакамі ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для яго ўступлення ў сілу.

2. Гэтае Пагадненне заключаецца тэрмінам на адзін год і кожны раз прадаўжаецца на наступны год пры ўмове, калі ні адзін з Дагаворных Бакоў не паведаміць у пісьмовым выглядзе па дыпламатычных каналах другому Дагаворнаму Боку не пазней чым за тры месяцы да сканчэння бягучага тэрміну дзеяння Пагаднення аб сваім намеры спыніць яго дзеянне.

У пацвярджэнне чаго ніжэйпадпісаныя прадстаўнікі Дагаворных Бакоў, належным чынам упаўнаважаныя Урадамі сваіх дзяржаў, падпісалі гэтае Пагадненне.

Здзейснена ў Мінску 3 чэрвеня 2003 года ў двух сапраўдных экзэмплярах, кожны на беларускай і італьянскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

**За Урад
Рэспублікі Беларусь
Подпіс**

**За Урад
Італьянскай Рэспублікі
Подпіс**